

Optræden til at haandhæve Forbundsforpligtelserne". Nu siges det fra Forsvarstilhængernes Side: Her har vi et eklatant og klart Vidnesbyrd om, at man er nødt til at have et Forsvarsvæsen. Men ogsaa dette Spørgsmaal blev drøftet paa Folkeforbundsmødet, og ogsaa dette Spørgsmaal besvarede Lord Robert Cecil tydeligt og klart. Robert Cecil udtalte: Ønsker Danmark ogsaa, naar der gribes ind fra Folkeforbundets Side, at være fri for at deltage i de økonomiske Tvangsforanstaltninger, ønsker det at være fri for Passagerrettens Udøvelse, eller er det kun det militære Indgreb, det ønsker sig fritaget for at deltage i? Og han føjede til: med Hensyn til det sidste, at ligesom det var en given Forudsætning for Forhandlingerne mellem Eksekutivraadet og den enkelte Stat om Ordningen af dens militære Forhold, at Eksekutivraadet ikke kunde paalægge nogen Stat en bestemt Militærordning, men at man i saa Henseende maatte komme til en frivillig Overenskomst, idet en Stat frit kan antage eller forkaste, hvad der maatte blive foreslaaet, saaledes var det ogsaa givet, at Eksekutivraadet ikke kunde kræve af nogen Stat, at den mod egen Villie skulde deltage i Anvendelsen af militære Tvangsforholdsregler. Det er et klart og tydeligt Vidnesbyrd om, at heller ikke her har Danmark nogen som helst Forpligtelse. Det er konstateret, ikke fordi de delegerede for Danmark i Forbundsraadets Møde erklærede, at Danmark vilde fravige en Pligt, men søgte at faa fastslaaet, hvor vidt Omfang denne Pligt havde. Vi fik dette bevist, da der i 1920 kom Anmodning fra Folkeforbundet om, at Danmark vilde deltage i en Aktion, som skulde foretages i en af Randstaterne ved Afstemningen om en Landegrænse. Den danske Rigsdag vedtog den Gang en Lov, hvorefter der skulde stilles 100 Mand til Raadighed, som skulde sendes til Vilna til denne Afstemning. Det blev imidlertid ikke til noget, idet man mente, at Forholdene formede sig mere og mere saaledes, at Hjælp fra Folkeforbundstaterne ikke var nødvendig. Men vi fik fastslaaet ved denne Lejlighed, at 100 Mand var tilstrækkeligt, 100 Mand vilde blive godkendt til enhver Tid som det Kontingent af Tropper eller Politisoldater, der skulde sendes fra Danmark til disse Opgavers Røgt. Jeg tror, at selv om vi gik til at gennemføre Socialdemokratiets Forslag om militær Afrustning og Indførelse af et Grænse- og Søpoliti, vilde vi altid kunne stille 100 Mand til Raadighed, saa at vi

ogsaa paa dette Omraade kunde røgte og opfylde vore mellemfolkelige Forpligtelser. Ud fra disse Kendsgerninger og fra de Rædsler, som Befolkningen i de krigsførende Lande har gennemgaaet, og de Ulykker, som Verdenskrigen har ført ind over de neutrale Lande, ud fra hele den Situation, som Verdenskrigen har skabt, stemmer Socialdemokratiet mod disse militære Forslag. Og jeg kan ikke slutte uden at citere, hvad Socialdemokratiets delegerede i Forsvarskommissionen udtalte i 1908. Socialdemokratiets Repræsentanter udtalte den Gang: „Det danske Folk bør erkende, at Forsvar overfor en Stormagts Angreb ligger langt over dets Evner og har ingen som helst Udsigt til et blot nogenlunde heldigt Udfald. Den danske Stat bør udelukkende sætte sin Lid til Freden og overfor de øvrige Magter erklære sig neutral ikke blot for en bestemt Tid eller ved en bestemt Lejlighed, men principielt og vedvarende. Naar Danmark samtidig hermed nedlægger sine Fæstningsværker til Lands og Søs og afskaffer sin Hær og Flaade, vil ingen kunne tvivle om, at vor Neutralitet er ærlig og alvorlig. De øvrige Magter vil da med Sikkerhed kunne gaa ud fra, at det frentidig er Danmarks bestemte Villie at holde sig udenfor enhver Konflikt mellem andre Magter. Det Krigsberedskab i Retning af Hær, Flaade og befæstede Punkter, et lille Land som vort mægter at anskaffe, kan under en Konflikt blive en Fristelse i en eller anden Stormagts Øjne og netop bidrage til — hvad vor Historie ogsaa viser —, at vort Land tvinges med ind i Krigen. Et afvæbnet Danmark er uden Interesse for en krigsførende Stormagt og har derfor størst Sandsynlighed for at kunne holde sig udenfor Krig". Det var Socialdemokratiets Standpunkt i 1908, og det er Socialdemokratiets Standpunkt i 1922. Ud fra dette Standpunkt har mit Parti i Folketinget stillet et Forslag om militær Afrustning, om Oprettelse af en Grænse- og Politivagt til at opretholde Ro og Orden i Landet og i vore Farvande, et Politikorps, der skulde bestaa af 6 000 Mand, hvoraf 300 indkaldtes aarlig, uddannedes i 2 Maaneder og stod til Raadighed i 20 Aar. Dette Politikorps vilde ved Uddannelse og Lønninger — idet Mandskabet skulde have 400 Kr. om Aaret i de 20 Aar, det stod til Raadighed, og 500 Kr. i Erstatning for de to Maaneders Uddannelse — koste aarlig 2 760 000 Kr. Men hertil kommer Skibe til Fiskeriinspektion, Fyr- og Vagervæsen og Søopmaaling, i alt 9 Skibe, som med en